

Adriana Chochelová kandiduje za Starosty na šestém místě ve Středočeském kraji. Je asistentkou poslankyně Báry Urbanové a právničkou. Je jí 27 let. „Chci, abychom my i naše děti žili v čistém a zdravém prostředí, proto podporuji odpovědnou ochranu přírody a udržitelný rozvoj,“ napsala Adriana do medailonku k anketě projektu 30 pod 30. My jsme se Adrianu mimo jiné ptali, co ji přesvědčilo, aby se dala na politickou dráhu právě ke Starostům.

ADRIANA CHOCELOVÁ: NA KANDIDÁTKÁCH STAROSTŮ NEJSOU MLADÍ DO POČTU

Odkdy se zajímáte o politiku a kdo za to může?

Mám štěstí, že mě rodiče vedli k zájmu o politiku a demokracii už od mala. Ale ten moment, kdy mi to celé „docvaklo“, přišel až v Dolních Břežanech na debatě před krajskými volbami, kde kandidoval Vít Rakušan. Organizovala ji Bára Urbanová a já si tehdy poprvé řekla: Aha, politika mi možná není tak vzdálená, jak jsem si myslela.

A kdy jste se začala zajímat konkrétně o STAN? Co vás na tom hnutí lákalo?

Brzy po té debatě jsem šla na stáž ke Starostům. Bylo to jejich první volební období a hrozně mě nadchlo, jak tam lidi fakt řeší smysluplné věci a nikoli jen politiku pro politiku. Od té doby jsem STAN sledovala víc a později jsem se stala registrovanou příznivkyní.

Čím vás současná vláda během uplynulých čtyř let nejvíc štvala a čím potěšila?

Mrzí mě, že některá důležitá témata, třeba duševní zdraví mladých nebo dostupnost bydlení, pořád zůstávají trochu na okraji. Potěšilo mě ale, že jsme posunuli věci v oblasti ochrany obětí, ať už jde o dětský certifikát nebo takzvaný lex Anička, který pomáhá

obětem trestných činů. Tohle jsou změny, na které můžeme být hrdí.

Co dneska vlastně Starostové nabízí pro mladé lidi? Proč by vaše uskupení měli mladí volit?

Protože nechceme po mladých, aby „počítali s tím, že to prostě lepší nebude“. Řešíme dostupné bydlení, moderní školství i to, jak zvládnout dopady klimatických změn bez strašení a chaosu. A myslím, že jsme srozumitelní – bez křiku, ale s jasným názorem.

Kolik by z vašeho pohledu po volbách mělo ideálně být mladých poslanců v nové Sněmovně?

Dost na to, aby nebyli jen „mladé alibi“, ale aby byli reálná síla, co mění věci. Ideálně tolik, aby to nebyla zvláštnost, ale normální součást politiky.

A co byste vzkázala těm mladým lidem, kteří k volbám jít nechťejí?

Že chápu jejich skepsi, fakt jo. Ale bez nich rozhodují ti, co mají jinou budoucnost než my. Když už nic jiného, přijďte si k volbám říct, co nechcete. I to je začátek změny.

